Kui hobbosel on tirud, ehk mu äkkilinne wiggadus:

Wotta üks suur sukka nõål mis ees otsas ei olle ümmarkunne waid lai, panne üks willane lõng senna tahha, te selle kahhekortse lõnga sisse kuus ehk ühheksa sõlmi, tomba sedda nõåla keige lõngaga hobbose keleşt läbbi kolm kord, hõru stis temma keelt ning suud solaga ja ädikaga. Kül on tarwis et sul iggakord nisuggune nõål jures on, sepärrast et sa sellega woid warsti aitada omma hobbest. Ka lehmad ning härgad woid sinna arstida nisugguse nõåla ning wisiga.

Mis läbbi sinna woid tehha hobbest passandama:

Monnikord on hobbone liaste ehk alwa söki sõnud, temma köht on täis, temma ei tahha õiete süa ning jääb lahjaks; sis on se parrem nou et sa annad temmale sedda rohto mis teeb passandama. Keeta linna-seemned kangeste, panne sola

Arsti ramat, 1771, lk. 133